

► La BSO de VNG

Temporada Alta, sense rebaixar-se

El seu disc debut ja és al carrer i compta amb col·laboracions estel·lars

Set, el número màgic de Temporada Alta

Temporada Alta són set músics: Vidal Soler (guitarra i veu), Pau Ortiz de Urbina (saxo alt), Iván Antolinez (baix), Marta Vallés (trompeta), Bernat Ramírez (bateria), Adrià Soler (trombó) i Eloi Poch (guitarra). A www.myspace.com/temporadaalta, es poden escoltar cinc temes d'un disc que es pot comprar a Discos Andreu.

Vidal Soler, en primer pla, mostra el seu disconforme acompanyant per la resta de la banda

SERGI RIGOL

Aquesta nit, presenten el primer disc a l'Envelat

La Festa dels Tres Tombs FM serà el marc on la banda presentarà en directe aquest emergent disc de debut. Temporada Alta ha preparat per a l'ocasió un repertori diferent a l'habitual, potenciant les cançons pròpies i reduint substancialment el nombre de versions. Aquest disc, de títol homònim al del grup, es podrà comprar al mateix concert.

// BLAI MARSÉ

Sumen una mitjana d'edat de menys de vint anys i ja tenen el seu primer disc al carrer. Temporada Alta, grup que dona continuïtat a La Contrabanda, nom del grup des de l'any 2005 fins al maig de l'any passat. El motiu d'aquest canvi no té res a veure amb l'economia dels set membres que l'integren, sinó que ha estat provocat per motius burocràtics a l'hora de registrar el nom per elaborar el disc de debut.

L'àlbum ha estat gravat a l'Ateneu X de Vilafranca del Penedès i produït per Trashed, el guitarrista del ja dissolt grup Inadaptats. Tant ell com el cantant (Àlex), han col·laborat en alguns temes del disc, però no són els únics: Titot, actual vocalista de Mesclat i Ara Mateix, ja havia coincidit amb la banda en un parell de concerts i va baixar de Vic expressament per posar la seva veu a una de les cançons.

Moltes bandes de l'escena catalana actual haurien firmat encantades un disc de debut com aquest. Vidal Soler, veu i guitarra de Temporada Alta, defineix així l'estil que dona sentit al grup: **Ens basem en el punk-rock ianqui però ho mesclam amb ska i reggae, ho hem intentat fer a la nostra manera. Molta gent ens diu que ens hauríem de centrar en un estil, però no és el que busquem.**

El grup també obre el ventall de possibilitats amb les lletres, que van des de la reivindicació social fins a l'amor o als desigs per fer realitat. Tot i això, se'n desprèn una forta crítica sobre la seva pròpia ciutat: **Els joves vilanovins no tenen cap lloc que els identifiqui. L'envelat és el temple cultural que hi ha ara, però són mínims els actes que s'hi fan. Si toques a Vilanova caus en una mena de forat negre del qual és molt difícil sortir.** De la mateixa manera,

han demostrat ser un grup coherent amb les seves idees: **Ens hem autogestionat el disc i l'hem gravat a Vilafranca perquè seria una mica contradictori acceptar subvencions de l'Ajuntament quan en les nostres cançons carreguem contra ells.** Un dels temes del grup, *Intent d'assaig*, reivindica la falta de locals públics d'assaig a la ciutat.

Una altra de les cançons més potents de la banda és *Cada dia*, que reflecteix la idea de tornar a la infància. Pau Ortiz, saxofonista del grup i autor de la lletra, ho explica: **La vaig escriure a una classe de filosofia amb l'antiga trompetista. Tot i que no parla de Vilanova, és la més vilanovina de totes. Quan érem petits ens ho passàvem millor.** Seguint amb la mateixa línia, aquesta nit els Temporada Alta ofereixen a tothom qui s'hi acosti una tornada a la joventut a ritme d'ska, reggae i punk-rock.

+ L'mp3 de Temporada Alta

El reproductor musical d'aquesta banda tan combativa es reflecteix d'una manera clara en la pròpia sonoritat del seu disc. Temporada Alta seria un plat ben elaborat a partir d'una recepta amb aquests quatre ingredients:

Arkada – Sencillo pero con clase (2001): “Una peça de culte per a qualsevol vilanoví que escolta música. Recorda una etapa molt important, en què va sortir el disc representatiu de la mostra del Garraf. Representa molt la festa vilanovina, té un punt punk molt macarra”

Negu Gorriak-Salam, Agur(1996): “Un disc que inspira a qualsevol grup d'ska o punk que vulgui fer una mica de barreja. És un CD de versions que fa tribut a temes molt bons dels artistes que van marcar la banda sonora de la vida dels membres del grup basc. Ho fan amb molta

classe.”

NOFX – So long and thanks for all the shoes (1997): “És un àlbum clau per a qualsevol persona que escolti punk-rock ianqui. És una obra mestra quant a so, temes i contingut de les lletres. És molt variat, té un munt de temes. Representa la maduresa del punk a EUA. Amb aquest disc van tancar la seva etapa més punkie per posar-se en temes més polítics.”

Inadaptats- Motí Avalot (1998): “Els Inadaptats van trencar fronteres amb aquesta gravació, entrant en un rotlló més proper als Rage Against The Machine, portant més música de fora i incorporant vents. Se'n van anar a gravar-lo a fora de Catalunya. És bastant pioner quant a maduresa dels temes. És un disc hardcore-punk però en cap moment avorreix.”

